

ROZHOVOR S MUŽEM ROKU
Víte, že na naší škole je muž, který vyhrál celostátní soutěž Muž roku 2021?
ČTĚTE NA STRANĚ 3

STRAŠIDELNÉ SVÁTKY
Slavíte dušičky, Halloween nebo svátek Los dios de la Muertos?
ČTĚTE NA STRANĚ 5

Naše redakce

I tento školní rok pro vás máme připravená nová vydání školních novin Věc Makropulos. Naši redakci opustili novináři, kteří se rozutekli již na střední školy, ale přibyla nám řada nových! Naši novináři se scházejí **každé úterý od 14:00 - 16:00 v dolní počítačové učebně**. Pokud rádi píšete články, fotíte nebo chcete dělat rozhovory se zajímavými lidmi, neváhejte a přidejte se k nám. **I tento rok jsme obhájili 1. místo v soutěži Časopis roku 2021.**
Dovolte nám se alespoň jmenovitě představit: Linda Vránková, Anna Metelková, Karolína Bludská, Helena Zhou, Adam Votava, Adéla Pisárová, Ema Holánová, Veronika Boušková, Daniel Mičánek, Ivan Lukin, Ema Šimfeldová, Kateřina Krausová, Kristýna Blažková, Ota Novotný a Vita Sommerová.

Autor: redakce

Deskohraní

foto: Adam.cz

Konečně je to tady a můžeme opustit obrazovky počítačů či školní třídy a vydat se ven na exkurze! Dne13.9. jsme šli celý druhý stupeň na deskohraní. Když jsme dorazili na deskohraní, čekali jsme kolem 5 minut a potom se otevřeli dveře a my jsme vstoupili do budovy. Paní, která tam na nás čekala, nás uvítala a řekla nám pravidla soutěže deskových her. Řekla, že když vyhrajeme, dostaneme nějakou výhru, ale že kdo nevyhraje, dostane také něco. Pak ještě řekla, že hry které nejsou rozbalené, nemůžeme rozbalovat a že deskovky si můžeme zahrát nahoře i dole. Já jsem s kamarádkami šla nahoru a zkoušeli jsme si Abaku, kuličky a ještě hru „Taco kočka koza sýr pizza“. Deskohraní je prostě plné deskovek nebo i karetních her. Můžou si s ním hrát děti i dospělí. Deskovky mě moc bavily a potom když jsme byli unavení, tak jsme si s kamarádkami odpočinuly. Po 10 minutách paní řekla, že bude začínat soutěž a my jsme si s kamarádkami chtěli vybrat „Taco kočka koza sýr pizza.“ Ale tam už bylo plno, takže jsme si musely vybrat kuličky. Když to za dvě hodiny skončilo, vyhrála jsem třetí místo v kuličkách a moc jsem se radovala. To už bylo všechno, protože jsme se už měli vrátit do školy.

A nakonec ještě taková zajímavost o deskových hrách, kdy byly nalezeny. Nejstarší desková hra Senet byla nalezena v egyptských hrobkách během první dynastie kolem roku 3500 př.n.l. Ale Senet byl taky zobrazen na fresce nalezené v Merknerově hrobce z let 3300-2700 př.n.l. Další nalezená hra byla desková hra Mehen nebo Psi a šakali. A všeobecně známé Vrchcáby vznikly ve starověké Mezopatámii.

Pokud vás tenhle článek zaujal, tak zkuste s rodiči nebo kamarády navštívit deskohraní v Praze nebo si zahrát nějakou hru doma s rodinou nebos přáteli.

Autor: Helenka Zhou

Projektový týden na naší škole

foto: Newfoodmagazine.cz

Víte, co je to projektový týden? Týden plný zábavy a úplně jiného učení než jsme zvyklí.

Projektový týden je určen pro žáky druhého stupně. Celý týden se klasicky neučí, ale žáci mají dělat na projektu, který si vybrali. Poslední dny projektu vždy žáci vypracovávají prezentaci o tom, jaké to bylo. Paní učitelka nám tehdy řekla, že druhý den si budeme vybírat projekty, a že když bude u jednoho projektu plno, tak se to bude losovat. Řekla, že když přijdeme pozdě, tak to nevadí, protože zápis není podle toho, kdo sem první přijde.

foto: Wikimedia commons free

Druhý den jsme šli do školy a vybírali jsme si na co bychom chtěli. Já jsem si vybrala Taste of Mexico, ale už jsme byli pod čárou, takže se muselo losovat. Když se to losovalo, měla jsem smůlu, takže jsem tam tedy nemohla. Když jsem se nedostala, tak jsme si s kamarádkou vybrali Identitu v umění.

Mezi dalšími projekty byly například iluze, orloj, voda, traily nebo pražské bunkry. Tyto projekty si pro nás žáky připravili naši učitelé 2 stupně.

foto: Wikimedia commons free

Naši žáci pak během týdne navštěvovali různá muzea, exkurze, ochutnávali cizí pokrmy a účastnili se vzdělávacích přednášek. Celý projektový týden jsme si velmi užili! Letos to byl již 13. ročník a už se těšíme na další. Co si pro nás naši učitelé připraví příště?

Máte nějaké nápady pro naše učitele? Jaké projekty by se vám nejvíce líbily? Co byste si chtěli vyzkoušet nebo se nového naučit?

Autor: Helenka Zhou

Přidej se k nám!

foto: Veronika Dynterová

Chcete k nám do redakce poslat nějaký komentář, námět na článek nebo článek samotný? Napište nám na email **dynterova@zskarlacapka.cz**
Určitě nás také sledujte na **školních webových stránkách a sociálních sítích** #novinyvecmakropulos.

Pojďte s námi tvořit školní noviny každé úterý odpoledne!

Těšíme se na vás!

Autor: redakce

Charitativní výstava dýní

foto: Markéta Žítková

Tento měsíc se ve škole konala Halloweenská akce, charitativní výstava dýní, kde byly vystaveny vydlabané dýně od žáku ZŠ Karla Čapka. Děti i dospělí přišli v halloweenském kostýmu, dokonce tam kroužil smrťák, ze kterého šla hrůza! Nebo tam také byla opravdu strašidelná čarodějnice a spousta další strašidel a kouzelných postav. Pro hladové nebo jen mlsné se prodávaly domácí pečené, ale i nepečené dobroty a pro ty žíznivé dospěláky (ach ti dospělí) i výtečné kafíčko od perfektního pana Kafíčka a pro žíznivé děti prodával i výtečnou horkou čokoládu, mňam mňam, ještě teď se mi sbíhají sliny. Vděčíme také i některým žákům druhého stupně, protože tam všechna tahle mňamózní jídla prodávali. Samozřejmě musíme poděkovat paní učitelce Žítkové a paní učitelce Dynterové za to, že celou tu úžasnou akci vymyslely a dotáhly ji až do úplného konce. Ostatním učitelům také děkujeme, že paním učitelkám pomohli s přípravou a žákům školy a jejich rodičům, že přinesli staré deky, žrádlo, pamlsky pro pejsky atd. No ale samozřejmě to organizovaly paní učitelky Dynterová a Žítková, takže nesměly chybět ani soutěže! První soutěž byla v upečených dobrůtkách, které maminky s dětmi pekly.

Soutěžilo se i o nejlepší kostým a samozřejmě o nejlepší dýni. O výherci nesoudili učitelé, ale účastníci akce, kteří mohli napsat na lísteček nejlepší dýni, kostým nebo papáníčko. Samozřejmě děti a dospělí v kostýmech všechny obcházeli,, aby je volili. Čím víc se stmívalo, tím více vynikaly nádherné ručně vydlabané dýně a tím méně bylo jídla.

Autor: Kristýna Blažková a Kateřina Krausová

Akce, která pomáhá

foto: Michaela Šmídlová

Celá akce byla zamýšlena jako charitativní a výtěžek šel psímu hospicu a organizaci Dejte nám šanci. **Vybralo se přes 18 tisíc korun** a my vám z celého srdce moc děkujeme! Přinášíme vám několik rozhovorů z akce.

Ahoj, jak se jmenuješ?
Anička
Jak se ti tady líbí?
Hodně
Co se ti tady nejvíce líbí?
Asi ty dýně
A dala jsi také něco do soutěže?
Noo ne, protože jsme nestihli vydlabat dýni
Budeš hlasovat nebo už jsi hlasovala?
Nevím jestli budu hlasovat a nehlasovala jsem.
Jaká se ti líbí nejvíc dýně?
No dvě zelený dýně jediný od Saši Kopecký myslím že se jmenuje DŮM HRŮZI.
Už jsi tady ochutnala nějaké jídlo nebo ochutnáš?
Ne ochutnala vlastně jenom horkou čokoládu, ale určitě ochutnám.

Dobrý den, jak se jmenujete?
Linda Beková
A jak se vám tady líbí?
Líbí se mi tady.
Co se vám tady líbí nejvíc?
Nejvíc se mi líbí dýně a cukrářské výrobky.
Přispěla jste na tuto akci?
Ano, přispěla jsem 200kč
Co jste od akce očekávala?
Očekávala jsem, že přijde hodně lidí a přispějí na pejsky.
Splnilo se to?
Splnilo
Jaká se vám nejvíc líbí dýně?
Nevím číslo, ale je tam vlk vyjící na měsíc.
Ochutnala jste už nějaké dobroty?
Ochutnala jsem muffin.
Budete hlasovat nebo už jste hlasovala?
Teprve budu hlasovat.

Dobrý den, jak se jmenujete?
Já jsem Čarodějnice
Jak se vám na této akci líbí?
Je tady hodně kolegů a kolegyň.
Jaká se vám nejvíc líbí dýně?
Všechny jsou hezké.
Přispěli jste na tuto akci?
Přispěla.
Ochutnala jste nějaké jídlo?
Neměl jsem možnost, ale ochutnám.
Co jste od této akci očekával?
Jenom to nejlepší
A splnilo se to?
Ano

Ahoj, jak se jmenuješ?
Saša

Jak se ti tady líbí?
Hodně
Co se ti tady líbí nejvíc?
Jaké to je venku, jak to tu vyzdobili a tak.
Budeš hlasovat pro nějakou dýni nebo tak něco?
Ano, budu hlasovat pro jídlo a dýně.
Co jsi od akce očekávala?
Že to tu bude hezký a bude to tady jak na nějaké párty.
Ochutnalas nějaké jídlo?
Ochutnala jsem nějaké mňamky a horkou čokoládu.
Přispělas na tuto akci?
Ano přispěla asi 100kč.

Ahoj, jak se jmenuješ?
Matilda
Jak se ti tady líbí?
Je to tady moc hezký.
A co se ti tady líbí nejvíc?
Nejhezčí je, že je to venku a je to tu hezky vyzdobené.
Dala jste něco do soutěže?
Ne
A ochutnala už jste nějaké jídlo?
Ano ochutnala jsem hodně jídla.
Bylo dobré?
Anooooo
Přispěla jste na tuto akci?
Přispěla jsem 100kč.
A jaká dýně se ti nejvíc líbí?
Nejvíce se mi líbí 34 a 35
A už jsi hlasovala nebo teprve budeš?
Už jsem hlasovala

Jak se jmenujete?
Smtrťák
Jak se vám tady líbí?
Nooo je tady hodně kolegů a kolegyň.
A co se vám tady líbí nejvíc?
Je tady hodně lidí.
Budete hlasovat?
No asi pro masku.
Jaká dýně se vám líbí nejvíc?
Všechny jsou pěkné.
Přispěl jste na tuto akci?
Přispěl přispěl
Ochutnal jste nějaké jídlo?
Neměl jsem možnost.
A co jste od akce očekával?
Jenom to nejlepší.
A splnilo se to?
Ano, ano
Autoři: Kristýna Blažková a Kateřina Krausová

Rozhovor s mužem roku

foto: Markéta Žítková

Pan učitel Trávníček se nedávno dostal do finále Agrofert Muž roku, ve kterém porazil své soupeře pana učitele Lišku a Jehličku a tudíž se stal mužem roku. A my vám právě proto přinášíme rozhovor s touto významnou osobností.

Podal jste si přihlášku sám nebo vás někdo přihlásil?
Přihlášku mi podali moji kamarádi, kteří mi v hospodě říkali, že jsem ten nejkrásnější ze všech a já jsem s nimi souhlasil, ale nechtěl jsem do té soutěže jít, ale oni mě i přesto na tajňačku přihlásili.

Jak se vlastně dozvěděli o té soutěži?
No, je do té soutěže lákali taky, ale oni si říkali ,,ten Michal, musíme ho tam přihlásit".

Přiměla vás výhra přihlásit se i do jiné soutěže?
Já jsem se nepřihlásil do žádné další soutěže, ale poustoupil jsem do soutěže Muž světa, takže poletím v únoru do Thajska zúčastnit se soutěže Muž světa. Do žádné jiné soutěže jsem se nepřihlásil, protože vlastně tohle mi potvrdilo, že jsem nejhezčí a už se nemám v rámci České republiky kam posouvat.

Kdy jste si uvědomil svou silnou stránku, jíž je vzhled?
Už jako dítě na mě holky vždycky letěly. Už od školky, od mala, protože tenhle dar si člověk uvědomí hned, když vidí tu pozornost ženského pohlaví.

Jaké byly vaše pocity, když vás vyhlásili mužem roku?
Asi hlavně štěstí, ale já jsem s tím vlastně už tak trochu počítal, protože sice jsem skromný, ale na druhou stranu zdravé sebevědomí nikdy neškodí a věděl jsem, že jsem z těch soutěžících nejhezčí a nejchytřejší. Ale i tak jsem měl strach, protože jsem se bál, aby nebyla třeba podplacená porota, což by byla jediná možnost, že bych nevyhrál, protože já jsem objektivně nejlepší.

A vy jste svou výhru pojištěnou neměl?
Já jsem to pojištěné měl, ale bál jsem se, že dá někdo víc.

Oslavil jste svou výhru?
Já jsem si říkal jak moc budu slavit, ale pak jsem to oslavil tak, že jsem unavený přišel domů, lehl jsem si do postele a spal, takže jsem neslavil. To byla taková úleva, já jsem s tím počítal, takže pro mě to byla jen úleva, že jsem potvrdil to, co jsem si dávno myslel a všichni mi říkali, takže na slavení to nebylo.

Jak na výhru reagovali vaši blízcí?
No blízcí, přišlo mi pár nabídek k sňatku, to nebudu tajit, zatím jsem teda většinu odmítl, ale někde jsem si ještě nechal zadní vrátka. A rodina, ty se tvářili trochu zděšeně, říkali si, vždyť mi to víme, že jsi nejhezčí i bez soutěže. Já jsem neuměl nikdy exhibovat, ale nakonec všichni uznali, že jsem asi udělal správný krok, protože se mi otevřeli dveře modelingu .

Chodí vám nabídky od agentur na modeling?
Nabídky mám, jak na běžné focení, tak na akty, přehrabuji se v těch nabídkách a vlastně se svým manažerem řešíme co dál, protože já se tím nechci rozptylovat, ještě ke všemu před soutěží Muž světa, takže hlavně trénuju na Muže světa. Vlastně si říkám, že teď si můžu stanovit nějakou cenu, třeba 100 tisíc a až vyhraju Muže světa, tak budu mít nabídky na milion a půl. Ale ta cena se pak bude už těžko navyšovat, protože budou zvyklí mi dávat tolik. Takže zatím s tím chci trochu počkat a uvidíme jestli vyhraju Muže světa nebo jestli budu alespoň mezi třemi nejlepšími.

U jaké jste teď modelingové agentury?
Česká modelingová.

Pracoval jste na sobě, aby jste ohromil vaše fanoušky?
Já na sobě pracuju v podstatě od mala, takže jsem jen přidal na tréninku, omezil jsem trošku chození do hospody, stáhl jsem to z pěti týdně na tři návštěvy. Ale, ano trénoval jsem, zhubl jsem obrovské kvanta kilogramů, nabral desítky kilo svalů a makal jsem na sobě no, nicméně i s pomocí vizážistů.

Zvolil byste se i vy sám Mužem roku?
A ty bys snad zvolila někoho jiného? Já samozřejmě ne.

Čím si myslíte, že jste ohromil vaše fanoušky?
Asi tím, že jsem hezčí, silnější a chytřejší že jo, nebo tedy nejhezčí, nejsilnější a nejchytřejší. Nejspíš komplex toho, že nemám slabinu, že jsem dokonalý.

Byli vaši protivníci konkurencí nebo jste si od začátku věřil natolik, že jste se nemusel obávat?
Spíše jsem jimi pohrdal, protože jsem viděl, že na mě prostě nemají. Jediného čeho jsem se bál bylo, že by podplatili porotu, no ale hned jsem viděl, že nikdo z nich nebyl hezčí než já a to musel vidět každý kdo má oči.

V kom jste viděl opravdu velkou podporu?
Asi hlavně sám v sobě, protože člověk musí věřit sám sobě, takže asi ani ne tak v okolí jako v sobě.

Reaguje na vás teď okolí jinak když jste se stal tak výjimečnou osobností.
Je pravda, že děti reagují na mou výhru v soutěži často, často mě i zdraví jako muže roku, už se to přece jenom trošku utlumilo, ale všímám si i různých zlatokopek kolem sebe. Na druhou stranu já se nenechám tak jednoduše opít rohlíkem. Ono se řekne, že dokonalí muži mají jednoduchý život, ale ono to není tak jednoduché, protože když jsem nejlepší, tak už nemám koho překonávat a je to pro mě v tuhle chvíli strašně stresující, že vlastně už nemám soupeře a můžu soupeřit jen sám se sebou. I ženy na mě reagují jinak, že čím jsem známější, tím ze mě mají větší strach.

foto: Markéta Žítková

Bylo vaším snem zúčastnit se takovéto soutěže?
Snem ne, spíše bych to označil za povinnost vzhledem k své kráse. Já se necítím jako že bych vyhrál, spíše jsem splnil svou občanskou povinnost, ukázat, kdo je tady nejlepší. Snem by bylo vyhrát Muže světa, ale tohle je zatím jen krůček k dokonalosti.

Kdo je vaším vzorem?
Částečně Ježíš Kristus. Ale ani bůh není dokonalý, já jo. No ale co se týká síly tak Arnold Schwarzenegger, co se týká chytrosti, Albert Einstein a co se týká krásy tak Roman Jehlička.

Kolik jste měl už zakázek od modelingových agentur?
Točil jsem reklamu na krumpáče, teď nic, ale můj manažer mi říkal, že mu chodí denně tak 20-30 e- mailů, volají mu, ale termíny budu mít až od února po Muži světa, protože teď bych třeba celý den věnoval focení, ale místo toho bych mohl trénovat, takže to je ztráta času. Protože když bych nevyhrál, tak to bude zklamání jak pro moje fanoušky, tak pro mě.

Čím byste mohl být světu prospěšný?
Já nikomu prospěšný být nechci, já chci být prospěšný sám sobě, to je pro mě primárně důležité a myslím, že svět může být prospěšný mně a ne já jemu.

Co je důvodem vaší krásy?
Já jsem vegetarián, takže myslím že to, že nejím maso. A jak vidíte, tak to, že jsem nikdy nejedl maso bylo prospěšné jak pro mojí krásu, tak pro můj mozek.

Autor: Karolína Bludská

Nové kroužky

foto: Veronika Dynterová, Markéta Žítková

Víte, že letos máme na škole hodně kroužků? Navštěvovat tak můžeme například Divadelní soubor Čapek, cvičení pro radost, matematického šikulu, anglický jazyk, pohybové hry, lezení, sladké pečení nebo kroužek Pes a já.

Sladké pečení
Jeden z našich nejnovějších kroužků na škole je kroužek sladkého pečení. Včera jsme se seznámili s paní učitelkou Dynterovou a jinými dětmi, které chodí také na tento kroužek. Na začátku hodiny nám dala paní učitelka ochutnat Palmiers. Palmiers jsou takové sušenky z Francie posypané cukrem nebo skořicí a jsou moc dobré. V překladu tyto sušenky znamenají palmový list. Paní učitelka řekla, že budeme dělat právě Palmiers, protože je to lehké a jsme poprvé na kroužku. Rozdělili jsme se do skupin a paní učitelka nám dala listové těsto, cukr a skořici. Postup byl lehký! Jenom jsme měli nasypat cukr a skořici na listové těsto dle chuti a začali jsme rolovat. Potom jsme měli dát těsto už posypané cukrem do lednice a čekat pár minut. Když jsme ho vyndali, nakrájeli jsme je na malé kousíčky zhruba tak 1cm. Paní učitelka ho potom dala do trouby asi na 200 stupňů a čekali jsme tak 15-20 minut, pekli jsme je dozlatova. Když jsme vyndali Palmiers z trouby, tak úžasně voněli a dali jsme si je do naších krabiček.
Autor: Helenka Zhou

Pes a já
Ahoj čtenáři! Dneska tu spolu uslyšíme několik rozhovorů s dětmi, které chodí do nově vzniklého kroužku na naší škole Pes a Já. S rozhovorem souhlasili tito respondenti: Laura Suchánková (3.A), Jonáš Florián (3.A), Andrea Mičánková (3.A), Vojta Kovář (3.A), Magda Tichá (3.A), Adéla Pisárová (6.A)

První, co mě zajímá je, kdo kroužek vede a jestli víte, jak vlastně kroužek vznikl?
Jonáš.: Já vím, že to vede naše paní učitelka Markéta Žítková, ale jak to vzniklo ne.
Adélka.: Já myslím, že paní učitelka chtěla udělat kroužek pro děti, které si pejska přejí a nemají a také pro děti, které se pejsků bojí, aby se naučily, jak se k nim chovat.
Jak vás kroužek baví?
Vojta: Jo baví a moc.
Na kroužku nechybí živý pejsek, víte, co je to za rasu a jak se jmenuje?
Andrejka: No, je tam australský ovčák a jmenuje se Mickey.
Laura: A je mu 2 a půl roku.
Co tam děláte?
Andrejka: Třeba poprvé jsme se třeba učili jaký pokyny mu dávat a dávali jsme mu za to pamlsky.
Laura: Ne, poprvé jsme hráli hru ..Obložený chlebíček“ to si dáte pamlsky po svém těle a Mickey je z vás potom jí.
Adélka: Dělali jsme tam například ,že jsme s Mickeym zkoušeli chodit vedle nohy, měl různě překážkovou dráhu a taky jsme s ním dělali různé cviky například panáčka a avada kedavra, to je kouzlo z Harryho Pottera.
Joonáš: Trénujeme ho triky, házíme mu disk a on ho chytá a děláme s ním rozcvičku.
Magda: Ano, házíme mu friesbee a vždycky než něco děláme, tak s ním máme rozcvičku.
Vojta: No paní učitelka nám ukazuje, jak se chovat k psům a jak si s ním jako hrát.
Učíte si s ním i hrát?
Vojta: Jo, protože pejsek vám sám řekne, co je pro něj hra. Třeba Mickey má nejraději přetahování. Běhat pro míček ho baví jen chvíli, ale přetahuje se rád. Tak jsme se učili, jak se s ním přetahovat, jak máme držet hračku a že přetahovadlo musíme tahat ze strany na stranu a nikdy ne nahoru a dolu, protože bychom mu mohli ublížit.
Zmiňujete se o rozcvičce, proč a jak děláte rozcvičku?
Jonáš: No, musíme rozcvičit Mickeyho, aby si neublížil.
Laura: Jo, protože on dopoledne jen leží a čeká, až bude kroužek, tak aby si něco neudělal, musí se nejprve rozcvičit.
Andrejka: Paní učitelka říkala, že je to jako před sportem, že se také musíš pořádně protáhnout a rozcvičit.
A jak se Mickey rozcvičuje?
Magda: Třeba protahuje nohy podáváním pacek, nebo krk protáhnete tak že dělá toč a spin.
A to se rozcvičí sám?
Vojta: To ne, paní učitelka nás to na prvních hodinách naučila a teď se vždycky vybere jeden a ten tu rozcvičku udělá.
To jsou zajímavé věci! No, tak to kroužek asi není jen o mazlení pejska?
Laura: To není.
Jonáš: Ne
Adélka: Jasně že ne, učíme se tam třeba triky s pejskem a jak se o něho starat.
Vojta: Ne není, třeba když najdeš ztraceného psa, tak abys věděl, jak se o něho postarat.
Moc vám všem děkuji za rozhovor, vidím, že jsem si ani nedovedla představit, co vše se na kroužku se psem dá dělat, tak ať vás baví i dál.
Autor: Ema Holánová

Nové tváře naší školy

Ti nejmenší z nás se vždy těší do školy, alespoň naši prvňáčci, kteří se už nemůžou dočkat až se naučí číst, psát a počítat.

Zajímá vás, jak se líbí prvňáčkům na naší škole? Jestli, ano, tak čtěte dále. Zde jsou tři rozhovory s novými žáky naší školy.

Reník z 1.B

1) Myslíš, že je lepší chodit do školy nebo do školky?
Líbí se mi více ve škole.
2) Co se ti ve škole líbí?
Nejraději mám matematiku.
3) Je něco, co se ti nelíbí, s čím máš problém?
Že holky chodí na klučičí záchody.
4) Přál/a by sis, aby bylo něco jinak, aby se něco změnilo?
Aby byly delší přestávky.

foto: zsradun.cz

Albert z 1.B

1) Myslíš, že je lepší chodit do školy nebo do školky?
Víc mě to baví ve škole.
2) Co se ti ve škole nejvíc líbí?
Nejvíc mě baví tělocvik.
3) Je něco, co se ti nelíbí, s čím máš problém?
Moc se mi nelíbí záchody.
4) Přál/a by sis, aby bylo něco jinak, aby se něco změnilo?
Chtěl bych, aby byly delší přestávky.

Emilka z 1.B

1) Myslíš, že je lepší chodit do školy nebo do školky?
Větší zábava je ve škole.
2) Co se ti ve škole nejvíc líbí?
Ze všech předmětů mě baví nejvíc tělocvik.
3) Je něco, co se ti nelíbí, s čím máš problém?
Jde mi špatně zamykat skříňka od šatny.
4) Přál/a by sis, aby bylo něco jinak, aby se něco změnilo?
Ráda bych, abychom jezdili každý rok na školu v přírodě.

Tak to byla ukázka ze života prvňáčků na naší škole. A jak se líbí vám na škole? Napište nám do redakce a my s vámi rádi uděláme rozhovor!

Autor: Adam Votava

Dušičky

foto: Wikimedia commons free

Znáte dušičky neboli svátek památky všech zemřelých? Svátek Dušičky se slaví dne 2. listopadu. Tento svátek se vyvinul od slavnosti, svátku Všech svatých, který se slaví 1. listopadu. V noci 31. října slavili starověcí Keltové konec léta a nový rok svátkem Samhain. Samhain byl podle starověké keltské tradice dobou, časem, kdy se duše zesnulých mrtvých vrací domů a jejich příbuzní jim na jejich cestu svítí svítilnami (lucernami) vyřezaných z řep.

Názvem Dušičky není ale myšlen americký Halloween, ale jak už jsme psali, český svátek památky všech zemřelých. Tento „svátek" je 1. listopadu.
Při dušičkách bychom měli být na hřbitově a zapalovat na hrobech našich předků svíčky, vzpomínat na ně a tiše se pomodlit: *"Na dušičky pamatujeme, z očistce jim pomáhejme! Budou na nás vzpomínat až mi budeme umírat. Poslední svíce již zvolna dohořívá, za duše, jichž nikdo, nikdo nevzpomíná."* Tak prý očistíte duše od jejich hříchů. Podle lidové víry v ohni dušičky pykají za své hříchy. V Čechách toho večera prý jeden hospodář namazal lampu místo oleje máslem, aby si duše mohly zchladit své popáleniny. Bývalo zvykem do ohně vhazovat jídlo,

foto: čt24.cz

což bylo někde chápáno jako částečné vyplacení ze svých hříchů nebo se také dávalo něco dušičkám na přilepšenou.
Na den svátku se peklo pečivo ve tvaru hnátů položených křížem, kterých se říkalo „kosti svatých". Druhý den se peklo pečivo, které se jmenovalo „dušičky". Bylo to čtyřhranné pečivo zadělané mlékem a plněné povidly nebo mákem. Toto pečivo se dávalo žebrákům a chudým lidem v okolí kostela. Říkalo se že když při dušičkách prší, tak duše oplakávají své hříchy.

Některé zvyky a pověry dnes už ani neznáme, ale dříve se například v domácnostech přes noc nechávalo jídlo pro mrtvé nebo se pokrmy vhazovaly do ohně, lidé ten den uklízeli ostré předměty z obavy, že by se mohly duše zemřelých pořezat. Taktéž se říkalo se, že déšť o Dušičkách jsou slzy zemřelých a oplakávajících své hříchy. Domy se v noci hodně vytápěly, aby bylo duším teplo.

A co vy? Slavíte dušičky, Halloween, mexický svátek mrtvých nebo něco úplně jiného? Napište nám do redakce!

Autor: Daniel Mičánek, Adam Votava a redakce

Halloween

Na Halloween 31.10 se dlabají dýně a chodí se na koledy v různých maskách a s košíčky na vykoledované sladkosti, ale i oříšky. Dobrým typem na Halloweenskou snídani je například zelené jablko rozřízlé na čtvrtinu a trochu nařízlé v dolní části jako pusa.
Do naříznuté díry se může dát arašídové máslo nebo marmeláda, pak se vezmou slunečnicová semínka a nastrkají se do „pusy jablka'' jako zuby a oči se udělají z bílých bonbónů a přilepí se zase arašídovým máslem. Černým barvivem se udělají dovnitř zornice, můžou být vyteklé nebo mít jen jedno oko, mělo by to představovat zombie. Halloween se v Česku slaví spíše jako dušičky, zato v Americe je to prostě a jednoduše Halloween. Halloween ale dnes slaví i mnoho Čechů, ale křesťané slaví hlavně dušičky. Halloween je původně keltský lidový svátek přenesen do Ameriky, Kanady, Irska a Velké Británie, také do Austrálie za klokany. Ale POZOR Halloween je také o přípravě. Teď se zeptáme pár lidí na škole co si myslí o Halloweenu a jak ho slaví:

Paní vychovatelka Irenka
Dobrý den, mohla bych se vás prosím zeptat na pár otázek?
Ano, samozřejmě.
Jaký máte názor na Halloween??
Je to Americký svátek u nás se slaví spíš Dušičky. Já radši ty dušičky.
Takže asi neslavíte Halloween??
Ne.
A neděláte asi teda ani výzdobu, nepečete Halloweenské dobroty, asi teda nemáte ani žádnou tradici.
Nene
A na školní Halloweenské akce chodíte??
Jo to ano
A má někdo z vašich blízkých rád Halloween??
Ne.
Takže slavíte spíš dušičky než Halloween??
Samozřejmě.

Terezka 1.B 7let
Jaký máš názor na Halloween?
Myslím, že by Halloween měl být častěji.
Jak slavíš Halloween?
Když jsem byla ve školce, tak jsme vyřezávali dýně pro skřítky.
Děláte výzdobu?
Nee protože mamka myslí, že by se to hned sundalo.
Pečete nějaké dobroty?
Občas, mě dýně moc nechutnají.
Máte nějakou Halloweenskou tradici?
Vyřezáváme dýně.
Chodíš na Halloweenské školní akce?
Ne
Mají tvoji příbuzný rádi Halloween?
Všichni ho mají rádi.
Slavíte Halloween nebo spíš Dušičky?
Víc Halloween.

Autor: Kristýna Blažková

Día de los muertos

foto: Wikimedia commons free

Den mrtvých (španělsky Día de Muertos, Día de los Muertos nebo Día de Todos Santos „Den Všech svatých") je mexický svátek mrtvých. Není Mexickou obdobou Halloweenu. Zatímco Halloween je temná noc plná děsu a teroru, Día de los Muertos je výbuch barev a radosti. Ano, tématem obou svátků je smrt, ale v Mexiku jde spíše o setkání s mrtvými

foto: Wikimedia commons free

i živými příbuznými a uctění památky milovaných zesnulých. V roce 2003 svátek zařadilo UNESCO mezi Mistrovská díla ústního a nehmotného dědictví lidstva.
Pro mrtvé příbuzné se stavějí oltáře zdobené oranžovými květinami (často např. afrikány), svícemi, jídlem, pokládají se na ně oblíbené předměty nebožtíka a hlavně nesmí chybět fotografie zesnulého.
Z okvětních plátků se dělají k oltářům cestičky, aby mrtví nezabloudili, a dostali se ke své rodině. Mexičané připravují opravdu bohaté pohoštění, včetně jídla a pití, které měl zesnulý rád. Na hřbitovech se zdobí hroby a celé rodiny sem přicházejí a tráví tu velkou část noci.

Tradice kultu smrti v Mexiku není nic nového, pochází již z předkolumbovského období. Podle aztécké mytologie odcházejí dospělí mrtví do jiného světa, který se jmenuje Mictlán a kde vládnou Pán a Paní smrti. Svět zesnulých dětí se jmenuje Chichihuacuauhco a rostou v něm stromy, z nichž teče mléko. Lidé věřili, že jednou do roka se mrtví vracejí na zem, trochu si popovídat se svými příbuznými a přáteli a proto pro ně tolik netruchlili. V dobách kolonialismu přišli se španělskými dobyvateli též misionáři a kněží, kteří spojili aztécký svátek s katolickými svátky zvanými Dušičky.

Autor: Ema Šinfeldová

Strašidelná místa ve světě

Dům v Amityville
Tento dům se nachází na Ocean Avenue v New Yorku. Strašidelné je na tom to, že ve dne dům vypadá jako každý jiný. V noci se ale pak probouzí šepot ve stěnách, v podkroví se ozývají hlasité rány, často je slyšet pravidelné klepání, nábytek se jen tak přemisťuje z místa na místo a z pokojů se ozývá dětský smích. Světla praskají a zhasínají se. Co se v tomto domě událo? Žil tu muž jménem Ronie de Feo. Zastřelil zde celou svou rodinu - oba rodiče a čtyři sourozence. Při vyšetřování svého činu uvedl, že se z domu několikrát pokoušel utéci, ale že ho otec vždy přivedl zpět.

Borleyská fara
Tato fara se nacházela se v Anglii v19. století. Bylo na ní strašidelné to, že budova byla vystavěna na místě bývalého benediktinského kláštera. Fara díky tomu dostala opravdu rychle pověst nejstrašidelnějšího domu. Při jedné ze seancí se například medium spojilo s duchem zazděné jeptišky. Jiný duch pak předpověděl požár, při kterém budou odkryty jeho ostatky. O rok a den fara opravdu vyhořela do základů a v popelu byly údajně objeveny ženské kosti a medailonek sv. Ignáce. Co se ve faře událo? Prý zde straší duch dívky, která byla svou rodinou poslána do kláštera, protože čekala nemanželské dítě.

Stickney House
Tento dům se nachází v americkém státě Illinois. Strašidelné na něm bylo to, že jeden majitel spáchal sebevraždu, další se zbláznil, chvíli v něm nikdo nebydlel a v dnešní době zde sídlí policie. Mnoha zaměstnanců potvrzuje, že zde stále dochází k děsivým a nevysvětlitelným událostem. Podle svědků je v tomto domě slyšet pláč malých dětí a hlasy, které říkají, že smrt je nádherná. Co se v tomto domě událo? George Stickney byl nadšený spiritista a celou stavbu navrhl, tak aby v ní mohl komunikovat s duchy svých zemřelých dětí. Rohy všech místností byli zaoblené tak, aby se zde líbilo duším, a ve druhém patře se pravidelně odehrávali spiritistické seance.

Prokletý dům Winchesterů
Tento dům se nacházel v San José v Kalifornii. Strašidelné na něm bylo to, že má pověst velmi zvláštního místa. Říká se, že člověk se tu může ztratit i na několik hodin. Jsou tu dveře, které nikam nevedou, tajné chodby, schodiště vedoucí odnikud ze stropu, propadliště, okna v podlaze, tajné místnosti. Je zde také modrý pokoj, kde prý probíhaly duchařské seance. A turisté dodnes tvrdí, že během prohlídky zažívaly nepříjemné stavy. Co se v tomto domě událo? Dům Winchesterů nechala postavit Sarah Winchesterová. Tato žena přišla o dceru i manžela a tvrdila, že celý rod Winchesterů je prokletý. Na ochranu nechala postavit dům jako bludiště, které mělo temné síly mást a ji chránit před jejich útoky.

Dům na Brekeley Square
Tento dům se nachází v Londýně na Brekeley Square č. 50. Strašidelné na něm je to, že je to nejstrašidelnější dům v Londýně. Podivné zvuky se prý ozývají z místností v nejvyšším patře domu. Hosté zde mohou vidět temné síly a slyšet neznámé zvuky. K tomuto domu se váže několik příběhů jeho nešťastných obyvatel. Muž posedlý šílenstvím, nešťastná dívka, která byla zneužívaná svým strýcem a skočila zde z okna. Co se v tomto domě událo? Na náměstí stojí od poloviny 18. století a bydlel v něm předseda vlády George Canning. Zemřel v roce 1827 a po něm se do domu nastěhovala postarší dáma Honory Curzonová. Žila tu až do svých padesátin a zřejmě se zabývala duchařením. Říká se, že nejen její duch tu zůstal, ale i další příznaky minulých obyvatel.

Sídlo rodiny Allynů
Dům se nachází ve Wisconsinu, v Americe. Strašidelné je na něm to, že v domě z dvacátého století zemřel jeho majitel pan Allyn při čtení svých dopisů ve svém křesle. Od té doby se prý listy knih na tomto místě samy otáčejí. Prý je občas slyšet, jak pan Allyn na své dopisy stále odpovídá.
Autor: Ema Holánová

Bohnický hřbitov bláznů
Jedno z nejtemnějších a nejstrašidelnějších míst v České republice v Praze je plné mýtů a záhad. Ponurý a polorozpadlý hřbitov ze začátku 20. století je místem pohřbení pacientů Bohnické psychiatrické léčebny. Většina hrobů a náhrobků je poškozena a rozbita, hlavně kvůli tomu je hřbitov tak strašidelný. Bohnický hřbitov najdete u psychiatrické léčebny v Bohnicích.

Isla de las Muñeca (v překladu ostrov panenek) je plný rozbitých omšelých panenek, pověšených na stromech, na chatrčích i sedících na gaučích. Malý ostrůvek byste našli v kanálech Xocimilca v Mexiku. Don Julian Santana Barrera - poustevník byl jediným obyvatelem tohoto podivného ostrova, který zde žil před 50 lety. Poustevník začal nacházet ve vodě panenky poté, co nedaleko ostrova utonulo děvčátko. Protože si myslel, že je to dílo zlých duchů, začal panenky věšet po stromech. Při pátrání po dalších panenkách se poustevník v kanálu utopil a ostrov zůstal opět opuštěný.

Overtounský most, Skotsko
Když se chcete vydat pěšky přes most vedoucí skotskou vesničkou Milton, nedoporučujeme si s sebou brát vašeho psa. Celkem zde zahynulo skokem z mostu 600 psů. Příčina jejich uhynutí není jednoznačná, ale na vině může být proudění vzduchu přinášející odspodu pach hlodavců, jež může psy přitahovat.

Autor: Adam Votava

Strašidelné domy ČR

foto: Wikimedia commons free

foto: Wikimedia commons free

Máte rádi strašidelné příběhy nebo výlety? Tento článek vám přinese několik strašidelných domů. Nedoporučuji číst v noci nebo večer!

1) PLICNÍ SANATORIUM
v Kostelci nad Černým lesem. V Kostelci nad Černým lesem bylo plicní sanatorium kde byli pacienti s tuberkulózou. Z plicního sanatoria se stala i Sovětská vojenská nemocnice, která fungovala i za 2.světové války. Když padl socialismus, budovu převzalo ministerstvo zdravotnictví a budova začala chátrat. Milovníci opuštěných budov si ji oblíbili a občas se v ní pořádají komentované prohlídky. V noci je tato budova dost strašidelná a ti co se zabývají paranormálními jevy říkají, že je tam ve vzduchu něco zvláštního jakoby tam něco z trápení nemocných stále přebývalo.
2)STATEK Lhota pod Džbánem. Ve Lhotě pod Džbánem je statek, který je ale alespoň podle mého názoru dost strašidelný. Je hodně starý a tudíž mi připadá tajemný. Na klidu nepřidají ani tři dlouhé a hluboké škrábance na první budově. Možná působí tak strašidelně, protože cca 50 metrů od tohoto statku je památník padlým vojákům světové války.
3)HRAD HOUSKA leží 20 km severozápadně od Mladé Boleslavi. Říká se, že je pod hradem Houska samotný vstup do pekel. Je dokázáno, že i ti co nevěří na duchy atd. tam mají zvláštní pocit stísněnosti. Říká se taky, že pod kaplí, kde je i v létě vlhko, jsou pohřbeny NElidské bytosti.
4)HRAD KŘIVOKLÁD je obklopen nádhernou krajinou. Má však temnou historii. V 16.-17. století byl používán jako vězení. Někteří lidé prý mají pocit, že tu něco z nešťastných a týraných vězňů zůstalo.

Autor: Adéla Pisárová

Čeho se nejvíce bojíme?

foto: gorilla.cz

Zajímá vás, čeho se nejvíce bojíme? Abychom našli odpověď, udělám pár rozhovorů, protože každý z nás má nějaký strach. Někdo se bojí pavouků, jiní zase pavučin a tak... Nakonec zjistíme čeho se žáci školy Karla Čapka z různých tříd a důvodů bojí.

Rozhovor s Kájou ze 2.B

Ahoj, Kájo můžu s tebou udělat rozhovor?
Ano.
Je nadpřirozená bytost. které se hodně bojíš?
Ano.
A jaká?
Pennywise.
Kvůli čemu se jí bojíš?
Protože je strašidelný a žere děti.
Myslíš si že je skutečná?
Ne.
Děsí tě na ní myslet?
Hmmm. Trochu.
Když na ní myslíš a někdo na tebe bafne, lekneš se víc než obvykle?
Ještě se mi to nestalo a tak nevím. A myslím si že by mě to vystrašilo víc.
Máš kvůli ní v noci nebo ve dne vidiny?
Ne.
Bojíš se tmy?
Trochu.
Máš strach z různých míst/zvuků?
Někdy jo.
Děkuji za rozhovor a doufám že se Pennywise budeš bát méně.
Děkuju.

Rozhovor s Tobiášem ze 4.A

Ahoj, můžu s tebou udělat rozhovor?
Ano.
Je nadpřirozená bytost. které se hodně bojíš?
Ano.
A jaká?
Klaun. (Pennywise)
Kvůli čemu se jí bojíš?
Že se směje.
Myslíš si, že je skutečná?
Jo, ale vím, že je to maska.
Děsí tě na ní myslet?
Jo.
Když na ní myslíš a někdo na tebe bafne, lekneš se víc než obvykle?
Ano.
Máš kvůli ní v noci nebo ve dne vidiny?
Jo.
Bojíš se tmy?
Ze tmy moc strach nemám.
Máš strach z různých míst/zvuků?
Ne.
Děkuji za rozhovor a doufám že se budeš klauna bát méně.
Já taky děkuju.

Rozhovor s Anežkou se 3.A

Ahoj, Anežko můžu s tebou udělat rozhovor?
Ano.
Je nadpřirozená bytost. které se hodně bojíš?
Ano.
A jaká?
Červíček z Harryho Pottera.
Kvůli čemu se jí bojíš?
Protože je strašidelná.
Myslíš si, že je skutečná?
Ne.
Děsí tě na ní myslet?

foto: nasepraha.cz

Nevím.
Když na ní myslíš a někdo na tebe bafne, lekneš se víc než obvykle?
Ještě se mi to nestalo, ale myslím že jo.
Máš kvůli ní v noci nebo ve dne vidiny?
Ne.
Bojíš se tmy?
Trochu.
Máš strach z různých míst/zvuků?
Jo.
Děkuji za rozhovor a doufám že se Červíčka budeš bát méně.
Děkuju.

Rozhovor s Anetkou z 1.A

Ahoj, Anet můžu s tebou udělat rozhovor?
Ano.
Je nadpřirozená bytost. které se hodně bojíš?
Ano.
A jaká?
Duch nebo kostlivec.
Kvůli čemu se jí bojíš?
Protože jsem malá a táta mě straší.
Myslíš si že je skutečná?
Jenom na Halloween.
Děsí tě na ní myslet?
Jo.
Když na ní myslíš a někdo na tebe bafne, lekneš se víc než obvykle?
Ještě se mi to nestalo a tak nevím. A myslím si, že by mě to vystrašilo víc.
Máš kvůli ní v noci nebo ve dne vidiny?
Ne, ale mám děsivé myšlenky a těch se bojím.
Bojíš se tmy?
Jenom když jdeme na chatě z táboráku a je tma.
Máš strach z různých míst/zvuků?
Asi ne.
Děkuji za rozhovor a doufám že se kostlivců a duchů budeš bát méně.
Děkuju.

A máme jasný výsledek!
Z těchto čtyř rozhovorů vychází, že se většina lidí bojí Pennywise a méně duchů a kostlivců, Červíčka z Harryho Pottera.

Autor: Veronika Boušková

Recepty z dýně

Dýňové sušenky se skořicí

Ingredience:
250g hladké mouky
175g hnědého cukru
125g dýňového pyré
100g másla
1 vejce
1 lžička skořice
0,5 lžičky zázvoru
1 lžička prášku do pečiva

Postup:
Smícháme mouku, skořici, zázvor, cukr a prášek do pečiva. Přidáme vejce, rozpuštěné máslo a dýňové pyré. Promícháme v soudržnou hmotu. Z těsta potom vykrajujeme jednotlivé sušenky a dáváme na plech s pečícím papírem. Pečeme v troubě rozehřáté na 180 ºC 10 až 15 minut.

Zdravá svačinka

Mám pro vás lehký, ale za to výborný recept na chleba s avokádem a rajčaty. A co vlastně budete na tuhle svačinku potřebovat: bagetka nebo celozrnný chléb avokádo, rajčata, lučina, sůl, pepř, citrón a bazalka. Na začátku jsem si připravila chleba, který jsem poté namazala lučinou. Avokádo jsem si nakrájela na tenké plátky a vyskládala na chleba, který jsem osolila, opepřila a pokapala citrónem. Nakonec jsem si překrojila cherry rajčátka a poskládala je na celý chlebík. Pro hezký vzhled, ale i super chuť, si přidejte bazalku.
Pro více skvělých receptů sledujte instagramový profil @_la_cook_
Autor: Linda Vránková

Projekt MČ Praha 10 o zdravém životním stylu, Místní akční plán rozvoje vzdělávání II na území MČ Praha 10 (MAP II) CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0011050

Recenze filmu Coco

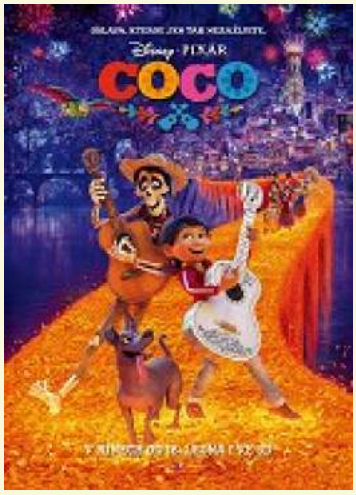

foto: csfd.cz

Takže dnes tu máme recenzi na film Coco, takže pokud zrovna nemáte nápad na film, který si pustit doma, tak si ji určitě přečtěte.

Vše se odehrává ve městě, kde žije rodina, která se živí šitím bot. Tato rodina nesnáší hudbu. V této rodině žije i chlapec se jménem Miguel. Miguel ale hudbu odjakživa miluje a hlavně hudebníka, který se jmenuje Ernesto de la Cruz. Jednoho dne se ve městě objeví hudební soutěž, ale rodiče mu jeho kytaru zničili a jediná kytara, kterou by mohl sehnat je od Ernesta de la Cruz a Miguel si slíbí, že hned po soutěži ji vrátí. Ale jen si brnkne na strunu a začnou se dít věci...

A teď k recenzi filmu. Film je na mexický styl. A hodně se hodí na dušičky, o kterých v tomto vydání také píšeme. Je v něm hodně dobrodružství. Ale také pár dojemných scének. Film je fakt super animace, je opravdu realistická a někdy si připadáte, že jste přímo ve filmu. Je to kombinace všeho možného, někdy se udivíte, někdy zase budete napnutí co bude dál. Prostě perfektní. A když připočítáte ještě mexickou kulturu v tomto filmu tak se s ní trochu i seznámíte. Myslím, že na tento film byste se měli opravdu podívat. Dokonce tento film na ČSFD je 92. nejlepší. A film opravdu stojí za zhlédnutí.

Autor: Daniel Mičánek

Tematický zpěvníček

Přinášíme vám české verze písní z oblíbeného filmu Coco, na který jsme dělali v tomto čísle recenzi.

Poco loco (Trochu blázen):

Jakou barvu nebe má
Lásko má, lásko má
Prý je to červená
Lásko má, lásko má

Kam si mám boty dát
Lásko má, lásko má
Nejlíp rovnou na hlavu
Lásko má, lásko má

Díky tobě jsme tvůj Poco loco
Tvůj poquititito loco
Jsem z ryb co proudem plavou
Ty kážeš cestou pravou
Já jen kývu hlavou

Hrozně rád jsem tvůj Poco loco

Ty přesvědčíš mě rázem
Že jsi stále malý blázen
Říkáš si o nesnáze
Jdu po nahnuté dráze
A je mi přitom blaze
Jméno mé zní Poco loco

Tvůj poquititito loco

Vzpomínku máš (v originále Recuérdame):

Vzpomínku máš
I když přijde loučení
Vzpomínku máš
Čas lásku nezmění

I když jsem v dálce veliké
Já dál tě v srdci mám
A každou noc ti potají
Svou píseň zazpívám

Vzpomínku máš
Zpívej hezky postaru
Vzpomínku máš
Když slyšíš smutnou kytaru

Víš že jsem ti v srdci blíž
A že tam držím stráž
Nežli tě sevřu v objetí
Vzpomínku máš

Tak toto je překlad písní Poco loco a Vzpomínku máš a při pouštění filmu Coco si je můžete zazpívat.

Autor: Daniel Mičánek

Horoskop na první pololetí

Vodnář - dostane covid-19 a zjistí to, až když bude nakažená celá škola

Ryby - vylije polívku na obědě a příští týden vylije skleničku s vodou

Beran - celý týden bude cestou do školy potkávat známé osoby, jednou dokonce Zemana

Býk - deváťáci mu ukradnou ze skříňky bundu a v ten den bude velká zima

Blíženci - když budou stát před tabulí a prezentovat referát, otevře se okno a omylem spadne referát z okna

Rak - na tělocviku spadneš ze žebřiny na paní učitelku, jí se nic nestane, ale ty dostaneš třídní důtku

Lev - v počítačové učebně se ti zničí počítač, za který budeš muset platit

Panna - budete mít každé pondělí za diktát známku od 1- až 3- a každý čtvrtek za test od 2 až 4

foto: Wikimedia commons free

Váhy - paní učitelky neuvidí vaše chyby v testu, ale budou počítat chyby, které jste neudělaly

Štír - zažije velkou hádku s panem školníkem, a když bude stát na svém, tak se k němu připojí ředitelka

Střelec - na vaše nejoblíbenější hodiny budete mít zubaře nebo půjdete do kina

Kozoroh - když se bude učit, vylije se mu náplň a když koupí novou, tak se mu vylije zase, bude se mu to opakovat 9 krát.

Autor: Ivan Lukin

Lexikon strašidel

foto: ceskyrajdetem.cz

Také vás někdy zajímalo, jaká máme všechna strašidla? Zda jich existuje více, než doposud ta, které nám jsou známa? Právě proto je tu lexikon strašidel. Jsou v něm nejenom strašidla, ale také, kde se vzala, proč se vzala a tak podobně. Tak abychom si to shrnuli: známe bludičky, lesní víly, víly obecně, nějaké skřítky, draky, bílou paní a spouští dalších. Ale teď přichází otázka, kde vlastně všechna ta strašidla straší?

Tak jako první si vezmeme třeba **bludičky**. Bludičky jsou malá světýlka, která se vyskytují třeba v močálech nebo bažinách a jejich úkolem je svézt pocestného z cesty, aby zabloudil.
Znáte, když se vám něco ztratí a vy to hledáte, ale nemůžete to ani za nic najít? Třeba v tom má prsty **skřítek**. Samozřejmě skřítek nám nemusí jen škodit. Určitě všichni známe domácího skřítka Dobbyho z Harryho Pottera. Takže ne vždy nám musí skřítci škodit, ale mohou nám i pomáhat.
A zcela jako poslední jsem si vybrala nám všem známé strašidlo. **Bílá paní** je známá jako strašidlo, které straší na hradech a možná i zámcích. Je to ženská postava celá v bílých šatech a na hlavě má bílý, dlouhý a špičatý klobouk.

Autor: Nella Černá